

Un món de monuments a casa

El saltenc Moisès Auguet fa divuit anys que passa el seu temps lliure construint maquetes d'edificis i grans construccions gironines i d'arreu. Fins a final de mes exposa una trentena d'obres a la biblioteca de Salt.

Moisès Auguet a la biblioteca Lu Bohigas de Salt amb una de les seves maquetes, en aquest cas de la catedral de Girona. Foto: J.N.

La jubilació va plantejar al saltenc Moisès Auguet el dilema de mantenir-se ocupat en alguna activitat que pogués mantenir com a afició. I ben aviat la va trobar, ara fa uns divuit anys, fullejant uns llibres: el maquetisme. No n'havia fet mai, i tampoc era la seva professió (havia estat planxista). Sense coneixements previs de dibuix i construcció, de manera autodidàctica, va començar a construir maquetes d'eines del camp i altres estris, amb una alta fidelitat als originals. Va fer-ne un munt, fins que el tema que tractava se li va començar a fer petit, i va decidir engegar projectes més ambiciosos. Un bon dia, doncs, va decidir ampliar el ventall de les reproduccions que construïa cap a monuments i edificis emblemàtics o que li semblessin bonics. Va ser així com va iniciar

una gran maqueta de la catedral de Girona. La va fer –i de fet ha continuat treballant amb aquests materials– retallant la fusta de caixes de fruita, usa cartolina quan s'escau, làmines de paper de vidre per simular segons quins tipus de parets o, per simular la pedra, peces de canya retallada en petites porcions que fan l'aspecte de totxanes. Divuit anys després, té fetes unes cent vint peces, segons els seus càlculs. Una trentena d'aquestes (petites peces a part) estan exposades fins a final de febrer a la biblioteca Lu Bohigas de Salt. S'hi pot veure de tot. La de la catedral, és clar, però també una maqueta de la Coma Cros de Salt, la basílica de Sant Feliu, Santa Afra, les Bernardes, l'església d'Aiguaviva, el monestir de Ripoll, la central elèctrica de Vilanna, el castell dels Margarit de Sant Gregori, les esglésies de Campllong i Bescanó, el museu Dalí, el castell de Peralada, i molts més. Després de tants anys, té el procés molt mesurat. Primer dibuixa allò que vol convertir en maqueta. Després retalla la fusta, munta les parts, pinta el conjunt, el decora, hi posa llums LED i elements afegits... i perfila els detalls que li interessin. Una feinada feta amb paciència i dedicació. Però no sap dir quant temps passa per elaborar cada maqueta. Depèn de diversos factors, com les dimensions, la complicació dels detalls i també el temps que hi pot dedicar. Ens fa, però, una aproximació amb el projecte que té entre mans en aquests moments. Està fent una maqueta del museu d'història natural de Londres. Un projecte ambiciós que, diu, potser tardarà un any a acabar. Però no passa res: té temps i cap pressa, assegura. I abans arreglarà la cuina de joguina de la seva néta. Anirà fent, doncs, i continuarà passant hores al seu garatge reconvertit en taller al carrer Sant Dionís. Quan hi és, té la porta metàl·lica enlaire. Envoltat de maquetes, se'l veu treballar, gaudint del seu art.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 21-02-2016 Pàgina 12

Font del document:
<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/942994-un-mon-de-monuments-a-casa.html>